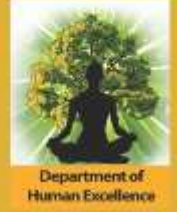
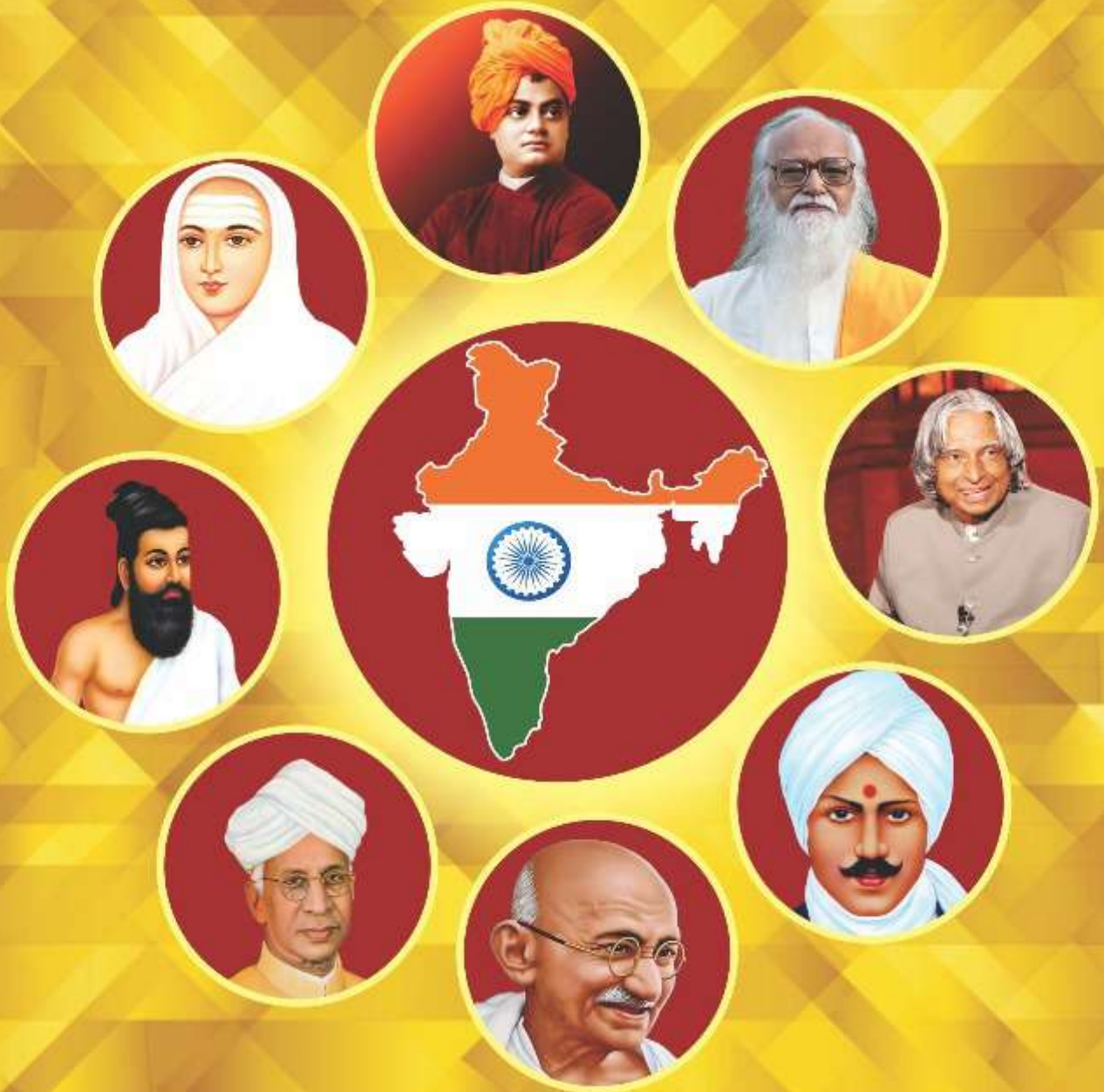

என்.ஜி.எம். கல்லூரி
பொள்ளாச்சி

தேசிய விழுமியங்கள்

மனிதவள மாண்புத் துறை

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. செம்மாந்த குடியரிமை	7
2. வளர்ந்துவரும் இந்தியா	13
3. ஹட யோகம்	19
4. இந்திய கலாச்சாரத்தின் மேன்மை	23
5. இந்தியாவும் அமைதியும்	29
6. இந்தியா உலகிற்கு வழங்கும் செய்தி	37
7. தொண்டும் தியாகமும்	47
8. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை	52
9. இந்தியாவும் ஆன்மீகமும்	60
10 (A) தவம் – ஒன்பது மைய தவம்	67
(B) யோகாசனங்கள்	74

4. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் மேன்மை

முனைவர். அமுதன்

மதிப்பியல் பேராசிரியர்

ந.க.ம. கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.

இந்த உலகத்தில் மனித இனம் தோன்றி பன்னெடு நாட்களுக்குப் பின்னால்தான் மொழி உருவெடுத்தது. கைகளை அசைத்துக் கருத்தை உணர்த்தும் இடர்ப்பாட்டை மனித சாதியிடமிருந்து ஓட்டி, நாவையசைத்து மொழியைப் பிறப்பித்து, உலகமக்களுக்கு நல்வழி காட்டிய நன்னாடு நம்நாடு.

இதற்குக் காரணம் இந்நாட்டின் தொன்மை. தொன்மைக் காலத்தில் நிகழ்ந்தவை அத்தனையையும் இப்பொழுது நிகழ்பவை போல் கண்முன் நிறுத்திக் காட்டிவிட வல்ல உலகத் தொல்லியலாளர்கள், வரலாற்று வல்லுனர்கள் பாரதநாடு என்று பிறந்தது? என்ற கேள்விக்கு மட்டும் இன்றுவரை விடை சொல்ல அறியாமல் அவர்கள் தோற்றுவிடுகின்றனர். இதனைப் பாரதி பெருமகனார் இவ்வாறு சொல்கின்றார்;

“ தொன்றுநிகழ்ந்தது அனைத்தும் உணர்ந்திடும்
சூழ்கலை வாணர்களும் - இவள்
என்று பிறந்தவள் என்று உணராத
இயல்பினளாம் எங்கள் தாய் !”

ஆர்ய ஸம்பத்து:

உலகத்தில் எத்தனை வளங்கள் உண்டோ, அத்தனையையும் கொண்ட நாடு இது என்பார் பாரதியார்.

“ செல்வம் எத்தனையுண்டு புவிமீதே - அவை
யாவும் படைத்த திருநாடு”

என்று அவர் பாடி மகிழ்ந்தார்.

செல்வம் மூன்று வகைப்படும். ஒன்று அறிவுச் செல்வம், இரண்டாவது ஒழுக்கச் செல்வம், மூன்றாவது பொருட்செல்வம். இம்மூன்று செல்வங்களும் குவிந்துள்ள நாடு நம் இந்தியப் பெருநாடு என்கிறார் பாரதியார்:

“நமது வேதம், நமது சாஸ்திரம், நமது ஜனக்கட்டு, நமது பாஷைகள், நமது கவிதை, நமது சிற்பம், நமது ஸங்கீதம், நமது நாட்டியம், நமது தொழில் முறைகள், நமது கோபுரங்கள்,

நமது மண்டபங்கள், நமது குடிசைகள் - இவையனைத்துக்கும் பொதுப் பெயராவது “ஆரிய ஸம்பத்து”

“தஞ்சாவூர்க் கோயில், திருமலை நாயக்கர் மஹால், தியாகராஜர் கீர்த்தனைகள், எல்லோராவிலுள்ள குகைக்கோவில், ஆக்ராவிலுள்ள தாஜ்மஹால், சரபசாஸ்திரியின் புல்லாங்குழல் - இவை அனைத்துக்கும் பொதுப்பெயர் “ஆரிய ஸம்பத்து” (ஆரிய - சிறந்த , ஸம்பத்து - செல்வம்) எனவே ஆர்யஸம்பத்தாவது ஹிந்துஸ்தானத்தின் நாகரிகம். இந்த ஸம்பத்தைப் பாதுகாக்கும் வரையில் இந்த (பாரத) ஜாதிக்கும் உயிருண்டு. இந்த ஸம்பத்திலே துருப்பிடிக்க இடங்கொடுத்தால் இந்த ஜாதியைச் செல் அரித்து விடும்.

ஜெர்மானியப் பேரறிஞர் மாக்ஸ் முல்லர், நம் நாட்டை விக்டோரியா மகாராணி ஆளப்போவதையறிந்து இந்திய நாட்டின் பெருமையை, மகாராணிக்கு உணர்த்தி கடிதம் எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் வரைந்துள்ள கருத்துக்கள் நம் நாட்டைப் பற்றிய பெருமிதத்தை நமக்கு நெஞ்சில் பதிக்க வல்லவை.

“இயற்கைத் தேவி, எந்த நாட்டிற்குத் தன் எல்லாவிதமான செல்வங்களையும் சக்தியையும் அழகையும், வளத்தையும் மனமுவந்து அளித்திருக்கிறாள் என்று இப்பரந்த உலகம் முழுவதும் தேடிப்பார்த்த நான் அதற்கு இந்த இந்திய தேசத்தையே காட்ட வேண்டியிருக்கிறது !”

இதிகாசங்கள் உணர்த்தும் வாழ்வியல் நெறிகள்:

“நம் முன்னோர் வரலாற்றையும், கலை ஞானத்தையும், அறியும் போது, நமக்குள் எழுச்சியும் ஊக்கமும் பெரு மகிழ்வும், பெருமிதமும் ஒருசேர உண்டாகின்றன.

“வால்மீகி வாழ்ந்த நாடு இது ; வியாசர் வளர்ந்த காடு அது ; புத்தர் இருந்த மரத்தடி இது; மணிமேகலை சிறைப்பட்ட இடம் இது ; என்று அறிஞர்கள் உணர்த்தும்போது, நம் உள்ளம் கவர்ச்சியும் கிளர்ச்சியும் அடைகின்றனவா ? இல்லையா ?”

மனிதனாகப் பிறந்ததன் பயன்களுள் ஒன்று, இராமாயணத்தையும், மகாபாரதத்தையும் வாசித்து மகிழ்வது என்பார்கள் பெரியோர்கள்.

“தோண்ட தோண்ட விலை மதிப்பற்ற மாணிக்கங்களையும், கோமேதக் குவியல்களையும் கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும் நவரத்தினச் சுரங்கங்கள் இராமாயணமும் பாரதமும்” என்றார் தேசப்பிதா காந்தியடிகள்.

வாழ்க்கை தரும் சோதனைகள், இடர்ப்பாடுகள், எப்படி அவற்றை எதிர்கொள்வது? வெல்வது? என்பதைக் கடவுள் மனித உருவெடுத்து வந்து, மனிதர்களுக்குப் புகட்டிய பாடவகுப்புகளின் தொகுப்பே இராமாயணம், பாரதம் எனும் இதிகாசங்கள் ஆயின.

நம் பாரத நாட்டு நாகரிகம் செல்வவளம் மிக்க நகரங்களிலிருந்து உருவானதில்லை; குடிசைகளிலிருந்து உருவானது. புலன்களை வென்ற மாமுனிவர்களின் குடிசைகளிலிருந்து உருவானது. உலகு வியக்கும் இந்திய நாகரிகத்தையும் கலாச்சாரத்தையும், பண்பாட்டையும் தந்த இதிகாசங்களின் தந்தைகளாகிய வால்மீகியும், வியாசரும் குடிசைகளில் வாழ்ந்தவர்கள்.

பாரதத்தின் ஆசிரியர் வியாசர் ஒரு செம்படவப் பெண்ணின் மகனாகப் பிறந்து, வனத்தின் காடுகளுக்கிடையே வளர்ந்த வியாசர் “வியாச பகவான்” ஆகிறார்.

அவரே வேதங்களை தொகுத்தவர் ; அவரே “பிரம்ம சூத்திரம்” வடித்தவர்; அவரே குருகுலத்தின் பேராசான்; வழிகாட்டி அவரே மனித குலத்தின் முதல் சரித்திர ஆசிரியர்.

அவரே, பாரத நாட்டில் முன்பு செழித்தோங்கியிருந்த “வனப் பல்கலைக் கழகங்களின் முதல் நிறுவனர்.” (The Founder of the First Forest University).

அன்பே கடவுள்:

புத்தரைப் போன்ற ஓர் உத்தமர் வேறு நாட்டிலும் பிறக்க இயலாது.

கன்பூஷியஸ் என்னும் சீனஞானி, தன் மாணவர்களுக்கு உரைக்கும் உபதேச முடிவில் “நான் உரைத்த இந்த உபதேசங்களை நீங்கள் தவறாது கடைபிடித்தால், அடுத்த பிறப்பில், புத்தர் பெருமான் பிறந்த பாரத தேசத்தில் பிறக்கும் புண்ணியம் பெறுவீர்கள்!” என்று முடிப்பாராம்!

உலகம் முழுவதும் தனி மனிதனுக்கு எடுத்த சிலைகளில் அதிக எண்ணிக்கை கொண்டது புத்த பெருமானின் சிலைகளாம்.

“அன்பே சிவம்” ; “உலகத்துயர் யாவையும் அன்பினால் போகும் என்றே - இங்கு முன்பு மொழிந்து உலகாண்டதோர் புத்தரின் மொழி எங்கள் அன்னை மொழி”. புத்தர் துறந்தது அவர் நாட்டை ! ஆனால் அவர் ஆண்டது உலகை! நாடுதுறந்து உலகையாண்ட ஒரே ஒரு மாமன்னர்.

கணிதத்துறையில் இந்தியாவின் பங்களிப்பு:

பாஸ்கராசாரியார் (1114-1200) எனும் கணிதமேதை உலகின் தலைசிறந்த கணித மேதைகளுள் ஒருவர். சித்தாந்த சிரோமணி என்னும் அவர் நூல் கணிதம், பீசு கணிதம், கோலத்யாயம், கிரக கணிதம் எனும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. முதல் இருபகுதிகளும் வாழ்வியல் கணிதத்தையும் பின் இரு பகுதிகளும் வானியல் கணிதத்தையும் கொண்டவை.

அவர் வானியல் புலமையை மதித்தே நம் முதல் செயற்கைக் கோளுக்கு, “பாஸ்கரா” எனப் பெயரிடப்பட்டது!

ஐன்ஸ்டைன் ஒரு முறை நம் முன்னாள் சனாதிபதி எஸ். ராதாகிருஷ்ணனிடம் “what is your contributon to mathematics”? என்று கேட்டார்.

நம் ராதாகிருஷ்ணன் சொன்ன விடை “Nothing” !

“(0) பூச்சியம் என்ற கணித அற்புதத்தைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் நாங்கள்! என்று சிலேடை நயம்பட எடுத்துரைத்தார் நம் மேனாள் குடியரசுத் தலைவர். தசம முறை எனும் கணித அற்புதம் நம்முன்னோர்கள் கண்டுபிடித்து உலகுக்குத் தந்தவை.

வாழ்வியல் சூத்திரம்:

மகஸ்தனில் என்னும் உலகப் பயணி, தன் நூலில் கூறியுள்ளார். இந்திய நாட்டின் தென்பகுதியில் உள்ள காஞ்சிக்குச் சென்றிருந்தேன். எனக்கு வியப்போ வியப்பு! அங்கிருக்கிற வீடுகள் இரவில் பூட்டப் படாமல் கிடந்தன; சன்னல்களுக்கு குறுக்குக் கம்பிகளே இல்லை. ஏனென்றால் அங்கு திருடர் பயமே இல்லை.

அங்குள்ள மக்கள் ஊர்ப்பொது இடங்களில் அமைந்திருக்கும் பொது மன்றங்களுக்குச் சென்று இரவில் நெடுநேரம் பாரதக்கதை கேட்க போய் விடுகின்றனர். அக்கதையில் வரும் பாத்திரங்கள் ஆகிய தருமன், வீமன், அருச்சுனன் முதலிய கதை மாந்தர்களைப் போலவே, தங்கள் மக்களை வளர்த்தெடுக்க சபதம் எடுக்கின்றனர்; வளர்க்கின்றனர்.

இதிகாசங்கள், இலக்கியங்கள் முதலியவை வாழ்க்கையில் பொழுதுபோக்குக்காக எழுதப்படவில்லை. இங்கு, நூல்களில் வரும் கதைமாந்தர்கள், புத்தகங்களில் குடியிருப்பவர்கள் அல்லர் ; மக்கள் வாழ்வில் குடியேறிவிட்டவர்கள் “கற்க அதற்கு தக நிற்க” என்பது நம்மவர் வாழ்வியற் சூத்திரம்.

அறம் வளர்த்த அசோகர்:

உலகில் தோன்றிய அரசர்கள், சக்கரவர்த்திகள் அத்தனை பேரிலும் தலைசிறந்த பேரரசர் அசோகர் சக்கரவர்த்தி என்று புகழ் பெற்ற சரித்திரப் பேராசிரியர் H.G. வெல்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உலகில் அறத்தைப் போதித்தார் புத்தர் பெருமான். அவ்வறங்களைச் செயற் படுத்தினார் அசோகர். இன்றைய உலகு, தான் நலம் பெற எவையெவை தேவையென்று கருதுகின்றதோ அத்தகைய அனைத்தையும் செயற்படுத்தினார் அசோகர் பெருமான்.

அவர் ஆட்சியில் கற்கள் எல்லாம் அறம் போதித்து நிற்கின்றன. வேள்விகள், உயிர்க் கொலைகள் நாட்டை விட்டு ஓடின. மக்களைக் கொன்று குவித்துப் புகழ் தேடிக் கொள்ளும் அரசர்களின் போர் வெறி ஒழிந்தது. மதவெறி மாய்ந்தது. மனித நேயம் மலர்ந்தது. வழிகள்

எல்லாம் மரங்கள் பூப்பூத்து அணிவகுத்தன; ஏன்? மனிதர்களுக்கு மட்டுமின்றி விலங்குகளுக்கும் மருத்துவச்சாலை கட்டிய முதல் மன்னன் அசோக சக்கரவர்த்தி.

உலகில் அவரைப் போன்று இன்னொரு மன்னன் தோன்ற இன்னும் எத்தனை காலம் ஆகுமோ என்று நல்லோர் ஏங்கித் தவிக்க வைத்திருக்கிற ஒப்புயர்வற்ற பெரு வேந்தன் அசோக சக்கரவர்த்தி.

வியத்தகு தொழில் நுட்பம்:

விக்டோரியா மகாராணி முடிசூடிய பின், இங்கிலாந்து மன்னருடைய முடிசூட்டு விழாவின் தர்பார் தில்லியில் நடந்தது. அதில், ராணியாருக்கு ஒரு டாக்கா மஸ்லின் பட்டுச் சேலை பரிசளிக்கப்பட்டது. அது ஒரு மோதிரத்தின் ஒரு புறம் நுழைத்து, மறுபுறம் உருவ வல்லதாயிருந்தது. 'டாக்கா மஸ்லின்' என்ற மிக மெல்லிய பட்டுத் துணி, வங்க மாநிலத்தில் உள்ள டாக்கா நகரில் புகழ் பெற்றிருந்தது.

இது எப்படி நெய்யப்பட்டது? என வினவினார் அரசர்.

“கைப் பெருவிரல் நகங்களை வளர்த்து அவற்றில் துளையிட்டு, பட்டின் இழைகளை நகத் துளையிற்கோத்து நெருக்கிச் செய்யப்படுவது” என்றான் அத்தொழிலாளி.

அவனை அனுப்பிவிட்டு, “இப்படி நெய்பவர்களைத் தொழில் செய்யவிட்டால் நம் லங்காஷயர்த் துணி எப்படி விற்கும்? அதனால், டாக்காவில் இந்த மஸ்லின் துணி நெய்யும் தொழிலாளர்களையெல்லாம் கணக்கெடுத்து அவர்கள் பெருவிரல்களையெல்லாம் வெட்டி விடுக என்று மன்னர் ஆணையிட்டார் என்று தாதாபாய் என்னும் சரித்திரப் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்று திரு. வி.க. குறிப்பிடுகிறார்.

இரும்பை உருக்கி வார்க்கும் தேன் இரும்பு செய்யும் உருக்குக்கலை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்நாட்டில் இருந்தது. அலெக்சாந்தருக்கு 30 கிலோ வாள் செய்யும் சேலத்து இரும்பை புருடோத்தமன் என்னும் அரசன் பரிசாக நல்கினான் என்கிறது ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு.

இவ்வாறு எத்தொழிலைச் செய்தாலும், எச்செயலைப் புரிந்தாலும் அவற்றில் உலகின் முன்னதாகவும், முதன்மையாகவும் விளங்கியது இந்திய நாடு என்று நம் நாட்டார் அல்லர், பிற நாட்டார் புகழ்ந்துள்ளனர். வியந்துள்ளனர்.

சிந்தனையில் தெளிந்தோர்:

அறிவியலில், அரசியலில், எவற்றையெடுத்தாலும் இந்த நாடு முன்னனியில் இருந்ததொரு பொற்காலம் உண்டு என்று வரலாறுகள் நினைவூட்டுகின்றன.; சரித்திரக் குறிப்புகள் சான்றாகின்றன.

தலையைக் கொடையாகக் கொடுத்து “வெட்டுக” வென்று வாள் தந்து நின்றவனும், புறாவுக்காகத் தராசு ஏறி நின்றவனும், கதவைப் பிழையாகத் தட்டியதற்காக தட்டிய கையையே வெட்டி வீழ்த்தியவனும், பசுவொன்றின் கண்ணீருக்காகத் தன் ஒரே அருமை மகனை தேர்க்காலில் கொன்றவனும், சிலம்பில் அரசை வென்ற சேயிழையையும் உலக சரித்திரம் முழுவதும் தேடினும் கிடையாது. தமக்குத் துணையின்றி அவர்கள் தனி ஒருவராகவே நிற்கிறார்கள் !

செல்வம் மிகவுடையவன் மேலை நாட்டில் வணங்கத் தக்கவன். செல்வம் எதுவுமில்லாத பரதேசி இங்கு வணங்கத்தக்கவன். ஒரு மனிதன், செல்வம் எவ்வளவு அதிகமாக வைத்துக் கொண்டால் மகிழ்வாக வாழ முடியும் என்பதற்கு மேலைநாடுகள் தீர்வு காணமுயன்று கொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு மனிதன், செல்வம் எவ்வளவு குறைவாக வைத்துக் கொண்டால் மகிழ்வாக வாழ முடியும் என்பதற்கு இந்திய நாடு தீர்வு கண்டுள்ளது.

புத்தரும் பட்டினத்தாரும் செல்வங்களைக் துறந்த பின்புதான் பேரின்பம் கண்டனர். “செல்வம் என்பது சிந்தனையின் தெளிவு” என்பது அவர்கள் கண்டுபிடித்து உலகுக்கு தந்த சூத்திரம். நினைத்துப் பார்க்க இயலாத தொல் பெருங்காலத்திலேயே விஞ்ஞானிகளை மெய்ஞானிகளை உலகுக்குக் கொடுத்த நாடு இந்தியத் திருநாடு. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக கிரகணங்கள் நேருவதைத் துல்லியமாகக் கண்டுபிடித்துச் சொன்ன வானநூற் புலமை கொண்ட நாடு இத்திருநாடு. எத்தனை துறைகள் உலகில் உண்டோ அத்தனையிலும் முட்டிப் பார்த்து முகடுகளைத் தொட்ட நாடு இத்திருநாடு.

நிறைவுரை:

விவேகாநந்தப் பெருமானின் பெருமைமிக்க வரிகள்.

“நம் தாய்த்திரு நாட்டிற்கு உலகம் பட்டிருக்கும் கடன் அளவற்றது. இந்தியர்கள் எல்லோரும் உன்னுடைய ரத்தம்; உன் சகோதரர் என்பதை மறவாதே ! நான் இந்தியன் ; ஒவ்வோர் இந்தியனும் என் சகோதரன் என்று கர்வத்துடன் சொல் !”

இந்தியன் எனது சகோதரன் ; இந்தியன் எனது வாழ்க்கை ; இந்தியாவின் தேவ தேவியர் எனது தெய்வங்கள் ; இந்தியச் சமுதாயம் என் குழந்தைப் பருவத்தின் தொட்டில். என் வாலிபத்தின் இன்பத் தோட்டம் ; என் முதுமையின் வாரணாசி (காசி)! ”

“இந்திய நாடிது என்னுடை நாடு ! என்று தினந்தினம் நீயிதைப் பாடு !” - நாமக்கல் கவிஞர்.

தெள்ளிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்ததோர் நோக்கம் வேண்டும்
உட்பகை இன்றி மக்கள்
உறவுகள் செழிக்க வேண்டும்
சமயங்கள் இணைய வேண்டும்
சாதிகள் ஒழிய வேண்டும்
மதவெறி தன்னை மக்கள்
மனத்தைவிட டகற்ற வேண்டும்
குழுக்களாய்ப் பிரிந்து செய்யும்
கொலைவெறி ஒழிய வேண்டும்
கொல்குறும் பாற்றும் கூட்டம்
கூண்டோடே அழிய வேண்டும்
ஒற்றுமை ஓங்க வேண்டும்

- பாரதியார்

ISBN 978-93-87009-28-8

என்.ஜி.எம். கல்லூரி
பொள்ளாச்சி